

ZAJÍMAVOSTI.

Malomocenství v Birmě. V západní Birmě trpí malomocenstvím současně 30,000 nebožáků. Jsou to lidé nejubožší z ubohých: opuštění, opovržení od krajanů svých, ano nejbližších příbuzných. Malomocenství vzniká z veliké chudoby a bídy, nedostatku výživy, z nečistoty těla a přibytku, z nesmírných veder, jakož i z nezdravých plynů, vystupujících z bažin pralesů. Malomoc je dvojit: hnisavá a suchá. V prvním stadiu onoho tvoří se veliké bílé neb barevné skvrny na kůži, jež na těchto místech stávají se bezcitnou. Z těchto skvrn vytvořují se nádory a boule, obličej se znetvořuje, prsty se zakřivují a zmrtnoují, namnoze i celá ruka. V druhé době nádory zvedovávají a působí nesnesitelné bolesti. Zanedbáním otevřená místa zanesou se cizopásníky, kteří nemocného ztravují za živa. Ač nešťastník takový živ, zří poněkud vlastní tělo se rozkládat. Prsty schnou, odpadávají, často celá končetina a nemocný trpí léta potud, až vnitřní ústroje jsouc zasaženy, urychlí toužený konec. Malomocenství druhé zachvacuje nejprve kůži, na níž se tvoří rudé skvrny, údy na to schnou tak, že kosti pouhou kůží jsou pokryty. Živá to kostera, podobající se suchému stromu, který ochranou korou jest ještě potažen. Když vše nákazou zničeno, nastává vysvobození nešťastných: smrt. Kněz Wehinger přišel do Birmy jako misionář, byl zdrcen a nejvyšší dojat bídným stavem těchto nešťastníků a umínil si pro ně pracovat. První skutek byl, že postavil blíž města dům, kde byl útulek prvních ubožáků. Když nestačil tento asyl počtu hlásivších se a prosících malomocných, postavil druhý, třetí dům a dnes již stojí celá skupina domů, jež tvoří jaksi nemocnici. Tak založen byl asyl sv. Jana pro malomocné východně od města Mandalaj.

Sensační krádež v říšské tiskárně německé. Na jistém berlínském hřbitově byla pod prosutým pomníkem nalezena tajná skrýš peněz, ve které bylo nalezeno 44,000 marek nejnovějšího rázu. Podezření se obrátilo na vrchního faktora říšské tiskárny Gruenenthala a když věc nabývala stále větších rozměrů, policie její posléz zatkla a dodala do vyšetřovací vazby. Dosud nebylo lze stanovit výši odcizené sumy, ale bude prý tato aspoň většinou kryta penězi shledanými u zatčeného a na jiných místech. Pro vlastní svoji osobu spotřeboval Gruenenthal ročně as 30,000 marek, ale dary a obytným vydal v posledních dvou letech 155,000 marek, z nichž však 100,000 marek zabaveno bylo ještě v přibytku jeho hospodyně. Na hřbitově, v bytě jeho a ve dvou bankách bylo vypátráno peněz v úhrnné částce 320,000 marek. K tomu přijde 100,000 marek, jež byly nalezeny u jeho milenky, tak že trestní policie do chvíle sehnala obnos 420,000 marek. Ukradená suma byla dosud zjištěna na 450,000 marek. Krádež bankovek se udála v říšské tiskárně pouze jednou a to r. 1894. Gruenenthal dosud tvrdošjně zapírá a prohlašuje, že prý vyhrál peníze na burse. Pokud se týká služebného postavení jeho, byla činnost jeho v říšské tiskárně velmi ceněna. Byl od r. 1894 císařským vrchním faktorem a zástupcem vrchního inspektora a jako takový prohlášen za příčinou dobrozdání, zda falšování, veškerý došlý papírové peníze. V ohledu tom byl pokládán za autoritu. Okolnost, jež velice svědčí proti Gruenenthalovi, jest skandální jeho život soukromý. Vyšetřování vedlo ke zatčení jeho hospodyně, 60leté pí. Engové a sice pro podezření z

kupřívství. Tato osoba trpěla a podporovala styky 19leté své vnučky se starým vilním. Gruenenthal byl svědcem této dívky již v 16. jejím roce a snažil se působit na svoji ženu, jež žije od něho odloučeně, aby se s ním dala za odbyté 150,000 m. rozvést. Když tato návrhy odmítla, daroval dívce 100,000 marek v říšských dluhopisech jako záruku pro ten případ, kdyby se s ním nemohl oženit. Přibytěk, jež dal pro tuto zářidit stál 40,000 marek. Ženě své poslal poštou měsíčně od 500 do 1000 marek. Doložit dlužno, že nalezen byl u něho tiskářský lis, na němž dle všeho tisknuty zabavené bankovky.

Skandály ve vyšších kruzích. — O uprchlé od manžela s milencem, princezně Louise Sasko-Koburské, vychází nyní na jevo rozmanité skandály. V Nizze zanechala dluhy. Zůstala prý dlužna za činži ve vile 'El Paradiso' 35,000 franků a mimo to několikrát stotisíc franků za toalety a značnou sumu služebnictvu. Poněvadž princ Filip zdráhal se platit, obrátil se věřitelé na princeznino příbuzenstvo belgické, jeť dcerou belgického krále. Před nějakým časem objevil se princezna na zapřenou v zámku laekenském a zdráhala se nastoupiti cestu do Vídně, ale byla k návratu tomu rodiči přece pohnuta. Učiněny prý byly kroky, aby byla dána princezna pod kuratelu. Pařížský list 'Petites Affiches' uveřejnil pak tento sensační inserát: "Jeho královská výsost princ Sasko-Kobursko-Gotský, bydlící ve Vídni, oznamuje všem, jež to zajímá, že se nepokládá povinným platiti dluhy, které činí jeho choť, princezna Louisa." Nejzajímavější ale teprve následuje. Po tomto prohlášení, jež uveřejněno bylo i v jiných pařížských listech, uveřejnila 'Agence Havas' dementi toho inserátu těmito slovy: "Rakousko-uherské vyslanectvo je zmocněno prohlásiti, že inserát v 'Pet. Affiches', který přináší oznámení jménem prince Koburka, je podvržený." S velikým překvapením četl pařížský vyslanec hrabě Wolkenstein toto dementi. Ani jemu ani žádnému členu nebylo o nějakém dementi, z vyslanectva podaném, ničeho známo. 'Pet. Affiches' ihned prohlásily, že tomuto dementi nerozumějí, ježto inserát jim dodán byl od strany povoláné. Patrnou jest tu mystifikace, ku které zneužito bylo vyslanectvo. Ke konci sdělujeme čtenářstvu, že princezna Louisa jest sestrou rak. kor. princezny Štěpánky a švagrovou bulharského kn. Ferdinanda.

Nalezený ráj? Anglický cestovatel Seton Karr tvrdí, že nalezl ráj. Když kdysi na svých cestách v zemi Somalú sledoval stopu lva, dostal se na podivné místo, jehož půda hemžila se nástroji z pazourku. Seton Karr ujišťuje, že nástroje ty dle svědeckví znalců pocházejí z nejstarších dob lidského pokolení. Když anglický badatel, jatý již myšlenkou, že tu žijí nejstarší lidé, pozoroval bedlivě krajinu, shledal podivnou podobnou s popisem ráje v bibli. Táž velká feka, dělící se ve čtyři ramena, rozsáhlé údolí porostlé bujným rostlinstvem a obklopené nepřístupnými skalami, jež toliko na jediném místě úzkou roklí, kde dobře mohl se postavit anděl s plameným mečem, dovoluje přístup k údolí, konečně podnět tak mýrný, či lépe řečeno horké, že po celý rok není tu chladno a i v zimě oděv stává se obtížným, takže Adam a Eva zde zcela dobře mohli žít ve stavu nevinosti. Zahradu Eden nalezá se dle Setona Karra na 1. stupni šířky, poblíže poledníku Adenského. Ráj hledán již na mnohých místech: v Tatarsku, na březích Gangu, v Číně, na ostrově Ceylonu, v Armenii, v Mesopotamii, Syrii, Persii, Arabii

v Ethiopii, Egyptě, v Damašku, ba i na Měsíčních horách ve vých. Asii.

Potrestání žlutí bohové. Čínská policie jest velmi přísná, dbá nejen o pořádek mezi smrtelníky, ale bdí též přísně nad tím, aby také pámbičkové konali svoje povinnosti. Jestliže některý z nich náležitě nevyhovuje požadavkům, bývá sesazen a teprv pak, je-li ho k něčemu zapotřebí, opět bývá dosazen na svůj úřad. Podobný osud stihá v poslední době zejména často čínské boha války. Před několika lety byla mu jako jedinému z bohů propůjčena hodnost, jaká kdysi udělena byla Konfuciovi. Avšak radost netrvala dlouho; ve válce proti Japonku nemohl ani čínský bůh ničeho pořídit proti torpedovým člunům a evropským zbraním Japonců a bídnými čínskými prostředky a známou netečností svých věřících vůči válečné statečnosti. To si čínská vláda ovšem nedala líbit a rozhodla, aby byl za trest o dva stupně degradován. Rozhodnutí to bylo uvedeno ve všeobecnou známost denními listy. Jak pravěno není to v říši středu nijakou vzácností. Ba možno skorem tvrdit, že povyšování aneb degra-

vovala panička, ještě velmi mladá, že ona a její sestra před několika dny přibýly z Anglie, aby v Capetownu očekávaly návrat svých manželů z jakési výpravy. Obě obývaly v nejpřednějším hotelu města společně z pokoje. Dále vypravovala panička, že ona a její sestra mají dvě dětička téhož věku, jež jsou si tak podobna, že vlastní jejich matky nebyly by je dovedly rozeznat, kdyby děti nebyly neustále různým způsobem oděny. Dnes ráno přihodilo se hrozné neštěstí, že chůvy při koupání z neopatrnosti šmáknou chlapečky proměnily a že nejdůležitějším pátráním nelze zjistit, které dítě náležejí a které sestře. Sestra její jest prý celá bez sebe zármutkem a přísahala, jestliže se věc opět neurovná, že se usmrtí, než se manžel vrátí. "Zapřísahám vás, pane doktore, pomozte nám," štkala mladá panička, "vždyť se jedva odvažují přijíti svému manželovi na oči, nemohu-li mu s úplnou bezpečností vložit vlastní jeho dítě do náručí." Právník chvíli se škrabal rozpacitě za uchem, pak pojednou objevilo se podezřelé škubání kolem koutků jeho rtů a nutě se násilím do vážného vzezření, prohodil chlácho-

ni. A kdož ví, co by se bylo stalo, kdyby vypuknutím války francouzsko-německé nebyval přinucen uchýlit do Londýna. Tam neměl štěstí nijakého a nyní opuštěn a chud zemřel s posléz mu zbylým titulem jako kníže Tounienský.

Watertown, Wis. (Zvláštní) Lidé mluví o tom a způsobilo to v obci naří veliký rozruch. Zdá se to být bezmála zázrakem, nicméně jest určité tvrzení, že lékem, nazvaným Dra. P. Hoboko, uzdravení bylo přivoděno.

Paň Biefeldová, choť pana Otty Biefelda, byla nezdůvou po osm let. Zdá se, že krev její byla otrávena a boláky po celém jejím těle vrazily. Paň Biefeld zaplatil mnoho peněz za lékařské účty a léky, ale nic se nezdálo jí dělati dobře. Dobrá ta paň byla téměř zoufalá. Pomyslí si jen býti nemocnou osm let a pak nebyti tu žádné naděje na uzdravení! V loňnu na podzim objednala si láhev starého bylinného léku, nazvaného Dra. Petra Hoboko a počala se ním pravi lehně léčiti. Obdržela lék od místního jednatel paň Johna Kneubuhlera, jež hned od počátku tvrdil, že jí uzdraví, navzdor tomu, že vše ostatní zklamalo. Jest to skutečně vřtanou novinou zvěděti, že paň Biefeldová nyní ze svého ne-dřbu úplně je vyléčena. Připad tento přidává pověstí Hoboko nově vavřín.

Dra. P. Hoboko přitahuje do domácnosti sluneční jas, ulevuje v bolestech a navrácje zdraví. Stojí svrchovaně nad jinými domácími léky. Lékárníci nemohou je dostati. Lze je pouze od zvláštních jednatelů obdržeti. Při kupování podívejte se po zanešeném číslu, jež na vrchu každého obalu se nachází. Nešli ve vašem sousedství jednatel, pište na majitele, Dr. Peter Fahrney, 112-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ills.

Pojedete

do Kalifornie, Mexika, Nového Mexika, Arizony neb Texasu? Jestli ano, dopište na E. L. Palmer, Passenger Agt., Santa Fe Route, Des Moines, Iowa, o nejnižší ceny jízdní jedné cesty neb sem i tam a plně podrobnosti lístku se týkající 33-1f

KUPTE SI

přeplavní - lístky

DO ANEBU Z ČECH U

J. J. Havelky

ZA NÁSLEDUJÍCÍ CENY:

Z Chicaga do Bodenbachu	\$44.-00
" " Čáslavi	45.-45
" " Chrudim	45.-25
" " Chebu	44.-20
" " Karlov. Var	44.-60
" " Klatov	44.-80
" " Litomyšle	45.-75
" " Nepomuku	44.-75
" " Pardubic	45.-30
" " Plzně	44.-70
" " Písku	45.-20
" " Prahy	44.-95
" " Tábora	45.-80
" " Domažlic	45.-20
" " Teplíc	44.-55

Adresujte: J. J. HAVELKA, Lake Shore & Michigan Southern Depot, Chicago, Ill.

Těž obstarává pojištění za nejnižší ceny č. 144 E. Van Buren St. Room 34.

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti přes Bremen, zapamatujte si ve svém prospěchu, že česká firma

Kareš & Stocký

BREMEN.

29 Bahnhofstrasse 29

obstará Vám nejlépe a nejvýhodněji veškeré Vaše záležitosti jako výměnu peněz, přeplavní lístky, Vaše zavazadla a j.

Chcete-li koho se sebou povolat, sdělte adresu jeho, doporučí jej na nás, aby nám dopsal a my správně a ku spokojenosti honám sloužíme.

Nezasílejte žádné peníze, až po obdržení stroje. Talířové brány, vřecné brány, listopové sečky, oborávané vozy. Dopíšte si o ceny dopravní a katalog.

Empire Mfg Co. 411-113 St. Rock Falls, Ills.

Předplácejte na Knihovnu Americkou, pouze f1 ročně.

PŘÍPRAVA K SRÁŽCE.

Sporuje-li velitel válečné lodi nějakou loď nepřátelskou a chystá-li se buď k útoku aneb obraně, jest nutno loď k tomu připravit a sice tím, že se vše, co by mohlo být úplně z paluby odtráti. Z lodního můstku zavazní určité rozkazy veliteli, kteréžto vykonávají se klidně sice, ale bystře a kvapně. Na tomto obrázku viděti jest válečnou loď Spojených Států při ravulsci se k útoku.

dování různých bohů jest rovněž časté jako u nás povyšování důstojníků atd. Tak na př. počtem povýšením v hodnosti bůh Žluté feky, jež při transportu rýže do Honanu dle výroku jednoho generála osvědčil zvláštní přízeň jaké vojenské výpravě. Rovněž povýšen v hodnosti na zvláštní návrh mandarinů bůh větrů. Také bůh draka v Han Tan Hienu byl odměněn vysokým titulem za ochotu s jakou zemí sklíčené suchem poskytl osvěžujícího deště. Avšak Číňané sice trestají rychle a krutě, ale také odpouštějí, zejména naskytuje-li se jim čáka na nějakou výhodu, byť by byla sebe skrovnější. Jest tudíž zcela přirozeno, že císař při nynější kritické situaci své země neomeškal, poskytnouti potrestanému bohu války ještě jednou možnost ukázati svoji moc a tím nahraditi někdejší svoje omeškání. Tak se stalo, že bůh války opět dosáhl svého bývalého čestného místa vedle Budhy a Číňané hledí nyní plni důvěry v budoucnost, jsouc pevně přesvědčeni, že jejich bůh války učiní, sež bude.

Salamounská rada. 'African Times' vypravují následující šprýmovnou historku, jež se onehdy udála v Capetownu. K jednomu advokátu tamního přišla mladá dáma, jež se s ním chtěla poraditi v záležitosti velice choulostivé a složitě. Se slzami v očích vypra-

livým tonem: "Upokojte se, milostpaní, snad nebyly děti vůbec vyměněny. "Ach, o tom nelze pochybovat." "Jste tím vsutku tak naprosto jista?" vyslyšal advokát dále. "Naprostě." "Nu, je-li tomu tak, milostpaní, pak nevidím naprosto nijakých obtíží, aby neštěstí okamžitě bylo napraveno. Vyměňte děti na novo a věc je vyrovnána." Zdáli tato moudrá rada duševní rovnováhu obou matek úplně obnovila, není známo.

Aurélius I., král araukanský, zemřel nedávno v rodném městě své, francouzském Marseillesu, v největší bídě. Orélie Antoine de Touniens kdys v mládí svém octl se na jihu od americké republiky Chile a to v krajině, jež obývána jest indianským kmenem Araukánů. I podařilo se mu získat si úctu rudochů těch tou měrou, že si ho zvolili za svého pohlavára. Přijal titul královský a psal se jako Aurélius I. Kdyby býval moudrým a skromným, byl by se tím spokojil a syn jeho mohl se snad psát Aurélius II. Ale dychtil po evropském uznání a zvláště po evropském kapitále a ježto obě poměrně snadno se dalo dosáti koncem druhého císařství v Paříži, odebral se do francouzského hlavního města. Tam rozdával tituly a řády plnou hrstí. Jeho 'hvězda kuananská' ostatně zcela dobře se vyjímalá vedle jiných významná-